

שו"תים בהלכה

סימן ה'

(לאו"ח סי' רט"ו ויו"ד של"ד)

רדני הורח ש"ש רנמפנו

מכונות אלה שהם גופים מתים אעפ"י שהמברך כיון בשעת אמירתם להוציא את כל השומעים קולו מתוך המכונה שהתפלה (סנהדרין ק"א ומס' כלה פ"א) והרשב"א בתשובתו כתב

סימן ח'

(לאו"ח סי' רח"ץ)

על אור השמש היינו משום שמתחדש בכל יום (פסחים נג')

מכונות אלה שהם גופים מתים אעפ"י שהמברך כיון בשעת אמירתם להוציא את כל השומעים קולו מתוך המכונה שהתפלה (סנהדרין ק"א ומס' כלה פ"א) והרשב"א בתשובתו כתב

עט

עזיאל

ח' או"ח סימן כ"א

משפטי

סימן כ"א

(לסי' תקפ"ט משו"ע או"ח)

— קדיש וקדושה ותקיעת שופר שע"י תליפון וראדיא : —

תוקע ואם לא תהיינה הפרעות המונעות שמועתם, להם ודאי לא נתכוין התוקע, וממילא אין השומעים יוצאים ידי מצות שופר הואיל ולא נתכוין התוקע להוציאם בתשיעתו.

שמיעת ברכות וקדושה וקדיש או קול שופר על ידי מכונת ראדיא או תליפון :

א. מצות עבודה עברית

ב"ה ט' שבט תרצ"ה

פועלים. וזוהי אתה למד שלא נאמר שיעור של הוספת שליש (הרמב"ם ה' כלאים פ"ח ה' י"ב ויו"ד סי' רצ"ו סעיף ח') אלא לענין הוספה על שכר הראוי לפועל, ובדבר שאסורו הוא משום מראית עין, וכדפרש הרא"ש (שם) וכן לא נאמר דין המבזבז

שלא יצטרך לבריות ולא ישאל, ועל זה נאמר והחזקת בו. אבל לע"ד בעבודה עברית יש מצוה נוספת שאינה רק מדין צדקה אלא משום חובה, לאומית אחוהית. והוא מאמרם ז"ל: מנין כשתהא מוכר לא תהא מוכר אלא לעמיתך? תלמוד לומר וכי תמכור ממכר לעמיתך. מנין כשתהא קונה לא תהא קונה אלא

לכבוד הרה"ג תשובתו הנכבדה ונעתר

וקצובים עפ"י בית דין מוסמך או עפ"י מנהג המדינה. והנלע"ד כתבתי.

מהאמור אנו למדים שמצוה על בעל הבית והפועל, היצרן והלוקח, לסחור בתוצרת ישראל ולעבוד אצל ישראל ועל ידי פועל ישראל בתשלומי שכר הוגן קבועים

קודם להיי חביר (כ"כ הגאון החסיד מהר"מ הכהן צוק"ל בספרו "אהבת חסד" פרק כ' סעיף ב') והוא הדין לכל מצוה שהיא חובה לא נאמר שיעור זה, אלא חייב לקיים בכל מיטב יכולתו. ואל תשיבני ממ"ש רמ"א ז"ל: מי שאין לו אתרוג או שאר מצוה עוברת אין צריך לבזבז עליהם הון רב וכמו שאמרו המבזבז אל יבזבו יותר מחומש אפילו מצוה עוברת (או"ח סי' תרנ"ו) שלא נאמר דין זה אלא במצוות חיוביות, כגון נטילת אתרוג שלא חייבה התורה בהם אלא למי שאפשר לו, וכל זמן שאין אתרוג מצוי לו אינו נכרא מרמל מצוה עוברת וכל

שיקדים לתת את עבודתו וזמנו לאחיו הישראלי, וכמו שאמרו בדיון עבד עברי: מנין כשהוא נמכר שלא יהיה נמכר אלא לך? תלמוד לומר ונמכר לך. ומנין כשהיה ב"ד מוכרים אותו לא יהיו מוכרים אלא לך? תלמוד לומר כי ימכר לך אחיך עברי (שם פ"ו ע"ט). מכלל הדברים אנו למדים שמצות קדמת עבודה עברית אינה רק מצוה של צדקה מעולה, אלא היא גם אזהרה של חובה שבי"ד דנין עליה ומחייבים את המוכר היצרן בעל הבית והפועל להקדים את אחיהם.

לשיר, אין כל טעם שהשומע לא יצא ידי מצות שופר, שה שופר להתלמד לא יצא ידי לא יצא וכן התוקע לשורר (או"ח סי' תקפ"ט סעיף ח') הסעיף השני הוא: בש הבמה ותוקע להוציא ידי ח

פסיקת הלכה ואהבת ישראל

במשנת הגרב"צ עזיאל זצ"ל

לכאורה, הנושא אשר העמדנו לבירור, ובצורה אשר העמדנו,

הוא אבסורד. וכי מה קשר יש בינו אהבת-ישראל לפסיקת הלכה,

נותן שכל השות מהלך בדרך או יצא (שם סעיף אולם בשומע יוצא חוץ כל שומעיו, אל ישמעו אותו, א